17/06/2021

Ο μοναχισμός ανθίζει στην Αφρική

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Ο ορθόδοξος μοναχισμός, ένα φαινόμενο πανάρχαιο μέσα στην Ορθόδοξο Εκκλησία αποτελεί πυλώνα, που μαζί με τις ενορίες συγκροτούν το σώμα της Εκκλησίας. Οι μοναχοί, αφιερώνοντας εξ ολοκλήρου τη ζωή τους στον Κύριο και επιλέγοντας τον Νυμφίο-Ιησού ως απόλυτο και μοναδικό σκοπό της ζωής τους, δεν παλεύουν μόνο ένα προσωπικό άθλημα αγιασμού και εν Χριστώ τελειώσεως, αλλά ταυτόχρονα συνεισφέρουν με την προσευχή και τον αγώνα τους στη σωτηρία όλων ελκύοντας πλούσια τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος στην περιοχή, στην Μητρόπολη, στη χώρα που

εγκαταβιούν αλλά και στον σύμπαντα κόσμο. Για τον λόγο αυτό αποτελεί πρωταρχική επιθυμία κάθε Μητροπόλεως να συγκροτήσει και να διατηρεί στα όριά της ζωηρό και θάλλοντα μοναχισμό.

Με τη σκέψη αυτή και από την πρώτη στιγμή της ενθρονίσεως **στην νεοπαγή Μητρόπολη Κανάνγκας ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Θεοδόσιος** οραματίστηκε αλλά και κίνησε τις διαδικασίες για την ίδρυση Ι. Μονών. Η αρχή γίνεται με την πρώτη ανδρώα Ιερά Μονή που ανεγείρεται στα όρια της Ι. Μητροπόλεως Κανάγκας, προς τιμήν των Εισοδίων της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Στον χώρο που επιλέχθηκε προϋπήρχαν οι εξωτερικοί τοίχοι ενός απλούστατου κτίσματος με διαμορφωμένο ένα απλό δωμάτιο κι ένα μικρό σαλονάκι. Με την προσθήκη ενός δεύτερου δωματίου κατέστη δυνατό να εγκατασταθούν οι πρώτοι πέντε δόκιμοι μοναχοί χρησιμοποιώντας τα δύο δωμάτια ως μοναχικά κελιά.

Ανήμερα της εορτής των Εισοδίων του παρελθόντος έτους, ο Μητροπολίτης Κανάγκας κ. Θεοδόσιος είχε θέσει τον θεμέλιο λίθο, οπότε και ξεκίνησαν οι εργασίες, με την ανέγερση ενός παρεκκλησίου προς τιμήν του Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου, μαζί με ένα μικρό καμπαναριό και ένα υπαίθριο αρχονταρίκι.

Το παρεκκλήσιο του Αγίου Παϊσίου χρησιμοποιείται ήδη στην θεία λατρεία του Θεού, αφού προηγουμένως ο Μητροπολίτης Κανάγκας τέλεσε τα θυρανοίξια μεταφέροντας στους δοκίμους μοναχούς τις ευχές και τις ευλογίες του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου του Β΄, ο οποίος και προσεύχεται και χαίρεται, αφενός για τα πρώτα Μοναστήρια που δημιουργούνται στο Πατριαρχείο του, και αφετέρου για τους νέους Αφρικανούς που επιθυμούν την εξ ολοκλήρου αφιέρωση στον Θεό.

Καθημερινό διακόνημα των μοναχών είναι η καλλιέργεια στα χωράφια της Μονής και η περιποίηση και εκτροφή των ζώων της μικρής φάρμας που δημιούργησαν. Εργασίες που γίνονται με αφάνταστο για τον ευρωπαίο αγρότη και κτηνοτρόφο κόπο και δυσκολίες, αφού τόσο τα εργαλεία όσο και τα μηχανοκίνητα μέσα, ακόμα και το πότισμα χωραφιών και ζώων, είναι εξαιρετικά κοπιαστικά και χρονοβόρα.

Οι δόκιμοι του Μοναστηριού παρακαλούν καθημερινά την Παναγία, να αποστείλει δωρητές για να κτισθεί αφενός το καθολικό της Μονής προς τιμήν Της και αφετέρου να ξεκινήσει και η ανέγερση των πρώτων κελιών και των άλλων απαραίτητων χώρων, για την εύρυθμη λειτουργία της Μονής. Αυτό, ωστόσο, που τους δυναμώνει και τους ενθαρρύνει, είναι ότι μέχρι τώρα βλέπουν καθημερινά σε όλες τις προσπάθειες και σε όλους τους τομείς της Ιεράς Μονής, να προηγείται το χέρι του Θεού, οπότε οι νέοι Αφρικανοί δόκιμοι πιστεύουν, ελπίζουν και περιμένουν το προϊόν της αγάπης πολλών αδελφών, που θα θελήσουν να συνδράμουν στο πρώτο Μοναστήρι της Κανάγκα.